

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10Csp/106/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118206319
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Sedláková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118206319.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Michaelou Sedlákovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtňa 48, Bratislava, proti žalovanej: P. I., K.. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, o zaplatenie 5.232 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 1.833,72 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.833,72 eur od 21.06.2019 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 10 eur splatných vždy k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca k rukám žalobcu počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku a to pod hrozbou straty výhody splátok.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanej sa ich náhrada n e p r i z n á v a

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou doručenou súdu dňa 05.06.2018 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 5232 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 01.09.2015 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 10.10.2014 uzatvoril so žalovanou zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku vo výške 4.644,58 eura. Žalovaná mala pôžičku splácať v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 98,26 eura, ale doposiaľ zaplatila len sumu 294,78 eura. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila povinnosť splácať jednotlivé splátky riadne a včas, vyzval ju listom zo dňa 27.06.2015 (predžalobná upomienka) k úhrade dlžných splátok a žalovanú upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Právny predchodca žalobca úver zosplatnil dňa 19.08.2015. Celkový dlh žalovanej predstavuje 5.232 eur.

3. Žalobca na výzvu súdu, aby preukázal, na základe akých dokladov skúmal bonitu žalovanej, poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný bol klientom žalobcu a občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený, pričom klient spĺňal štandardné rizikové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy v čl. V spolu na strane so základnými náležitosťami zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Žalobca ďalej uviedol, že nakoľko sa jedná o tzv. konsolidačnú pôžičku slúžiacu na pokrytie predchádzajúcich

záväzkov žalovaného voči žalobcovi, tento mal vedomosť o platobnej schopnosti žalovaného. O schopnosti žalovaného plniť svoj dlh svedčia aj jeho riadne predpísané úhrady v dohodnutej výške po uzatvorení úverovej zmluvy. Žalovaný spočiatku svoj dlh riadne plnil, teda v čase podpisu zmluvy bol platobne schopným, pričom žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca rovnako uviedol, že žalovaný žiadnym spôsobom neoznámil žalobcovi zmenu jeho majetkových pomerov, ktoré mohli mať vplyv na plnenie jeho záväzku a nepokúsil sa so žalobcom dohodnúť úpravu podmienok splácania.

4. Žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe uviedla, že si je vedomá svojho dlhu voči menovanej spoločnosti, ale finančný stav jej domácnosti jej nedovolí splácať. Je nezamestnaná a manžel je na rodičovskej dovolenke. Do finančných ťažkostí sa dostala po chorobe jej otca, o ktorého sa starala a zomrel v tomto roku. Mesačne by vedela splácať maximálne sumou 10 eur, nakoľko má 3 maloleté deti a pohľadávky, ktoré je potrebné splácať a náklady na réžiu domu. Ako náhle sa jej finančný rozpočet zlepší bude vedieť splácať väčšou sumou.

5. Žalobca v replike uviedol, že navrhovaná výška mesačnej splátky sa vzhľadom na žalovanú sumu javí ako nízka, avšak žalobca súhlasí so splácaním dlhu v pravidelných mesačných splátkach, pričom ich výšku ponecháva na úvahe súdu. Navrhol rozhodnúť rozsudkom pre uznanie.

6. Na prejednanie sporu nariadil súd pojednávanie, ktorého sa zúčastnila iba žalovaná. Žalobca svoju neúčast na pojednávaní písomne ospravedlnil, pričom súhlasil, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti. Súd preto s poukazom na § 180 CSP konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej a listinnými dôkazmi, t.j. zmluvou o poskytnutí pôžičky zo dňa 10.10.2014, predžalobnou upomienkou zo dňa 27.06.2015 s doručenkou, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti, vyjadreniami strán sporu, prehľadom splátok a úhrad, uznesením tunajšieho súdu o pripustení zmeny na strane žalobcu a zistil tento skutkový stav veci:

8. Právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding s.r.o. uzatvoril ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom dňa 10.10.2014 zmluvu o poskytnutí pôžičky, predmetom ktorej bola pôžička vo výške 4.644,58 eura. V zmluve bola ako celková suma pôžičky uvedená suma 11.458,80 eura, čo mala žalovaná zaplatiť v 120 splátkach po 95,49 eura. RPMN v zmluve bola uvedená ako 24,16 %, ročná úroková sadzba 24,16 % a priemerná hodnota RPMN 16,81 %. Termín konečnej splatnosti bol uvedený 10/2024. Prvá splátka bola splatná 20.11.2014 a ďalšie splátky boli splatné k 20. dňu v mesiaci. Celkové náklady spotrebiteľa mali byť 6.814,22 eura. Účelom použitia pôžičky malo byť uhradenie záväzkov voči spoločnostiam - Slovenská požičovňa (dátum podpisu 3.7.2014, výška záväzku 2.397,69 eura), Quatro (dátum podpisu 22.7.2014, výška záväzku 758,12 eura), Quatro (dátum podpisu 9.8.2014, výška záväzku 636,12 eura), Quatro (dátum podpisu 11.8.2014, výška záväzku 245,30 eura), Quatro (dátum podpisu 19.9.2014, výška záväzku 607,35 eura).

9. V bode 9.2 zmluvy o poskytnutí pôžičky bola upravená možnosť spoločnosti vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky v prípade, ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace a spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva klienta 15 dní vopred.

10. Z prehľadu splátok a úhrad predložených žalobcom je zrejmé, že žalovaná mu celkovo zaplatila 294,78 eura.

11. Z predžalobnej upomienky zo dňa 27.06.2015 súd zistil, že žalobca žiadal žalovanú uhradiť nedoplatok na splátkach v celkovej výške 530,62 eur a zároveň ju upozornil, že ak do 05.08.2014 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 04/2015 bude oprávnený úver zosplatiť. Predmetná výzva bola žalovanej doručená dňa 06.07.2015.

12. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 26.08.2015 vyplýva, že dlh z úverovej zmluvy č. XXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz.

13. S účinnosťou ku dňu 01.01.2018 došlo k zániku spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35 923 130, sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, keďže táto sa rozdelila zlúčením so

spoločnosťami Všeobecná úverová banka, a.s., a VÚB Leasing, a.s. (nástupnícke spoločnosti), pričom pôvodný žalobca v tomto konaní je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a.s.

14. V priebehu konania došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. ku dňu 19.09.2018 na základe zmluvy o postúpení pohľadávok. Túto skutočnosť postupca oznámil žalovanej listom zo dňa 24.09.2018, ktorý jej poslal poštou, ako to vyplýva z pripojeného poštového podacieho hárku.

15. Súd následne na základe procesného návrhu uznesením č.k. 10Csp 106/2018-91 zo dňa 07.12.2018 pripustil zmenu žalobcu, ktorým sa stala spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o.

16. Z výsluchu žalovanej súd zistil, že žalobkyňa brala úver v čase, keď jej dcéra bola v inkubátore. Povedali jej, že táto spoločnosť dáva úvery za materský príspevok. V roku 2014 bola na rodičovskej dovolenke. Predtým, ako s uzatvorila túto konkrétnu úverovú zmluvu, od právneho predchodcu žalobcu brala ešte aj iné úvery, a to každých 6 mesiacov jej dali úver po 200 až 300 eur. Na splácanie týchto úverov jej požičiaval peniaze otec a to zo svojho dôchodku. Ona na splácanie nemala. Keď uzatvárala túto predmetnú zmluvu, pýtali od nej len potvrdenie o rodičovskom príspevku. V tom čase poberala 200 eur rodičovský príspevok. Nič iné od nej nechceli, žiadne informácie o jej výdavkoch a podobne. V súčasnosti je nezamestnaná. Spolu s manželom pracuje na aktivačných prácach a to 32 hodín mesačne. Celý nich príjem skrz týchto aktivačných prác je 204,60 eur, o čom súdu predložila dôkaz. Majú tri deti a to 11. ročné, 9. ročné dieťa a 4. ročné dieťa. Bývajú v dome, kde na elektrinu platia mesačne 150 eur a za vodu 20 až 30 eur mesačne. Manžel tiež spláca úver, ktorý má od spoločnosti Quatro. Vzhľadom na uvedené je schopná splácať dlžnú pohľadávku vo výške 10 eur mesačne.

17. Pri právnom posúdení predmetného sporu vychádzal súd z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy 10.10.2014 (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 2 písm. a) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

20. Podľa § 2 písm. b) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

23. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

24. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v

rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

25. Podľa § 7 ods. 1, 2 ZoSÚ, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

26. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

27. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

29. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

30. Podľa § 39 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252339'&ucin-k-dni='30.12.9999'> OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

31. Podľa § 3 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'> OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

32. Podľa § 41 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252341'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

33. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"). Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach

a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (cit. ust. § 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

34. Súd v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci OcéanoGrupoEditorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere žalobcom a žalovanou síce spĺňa všetky povinné náležitosti vyžadované ZoSÚ reflektujúc jeho eurokonformný výklad v porovnaní s článkom 10 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, avšak napriek tomu je možné prijať záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, a to s ohľadom na § 11 ods. 2 ZoSÚ.

35. Žalobca vychádzal zo záveru, že úver bol predčasne zosplatený dňa 18.08.2015. Súd sa však s týmto názorom nestotožnil s ohľadom na to, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ nekonal podľa názoru súdu s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, v dôsledku čoho nie je žalobca oprávnený vyžadovať od žalovanej ako spotrebiteľky jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 2 ZoSÚ). Súd dospel dokonca až k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, a to so zreteľom na skutočnosť, že došlo k hrubému porušeniu povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa totiž považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

36. V tomto smere poukazuje súd na to, že cieľom § 7 ako aj § 11 ods. 2 ZoSÚ je, že veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ jednak existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, jednak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať (napr. predpokladaný príjem z prejednávaného dedičského konania, predaja nehnuteľnosti, poistného plnenia a pod.).

37. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru.

38. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobo ochorie a pod.

39. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť zadlženiu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať.

40. Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), ale aj z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať.

41. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti od frekvencie splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, ako aj stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti,

konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

42. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že vyzval žalobcu, aby preukázal, na základe akých dokladov bola skúmaná bonita žalovanej. Žalobca však na predmetnú výzvu súdu reagoval len tým spôsobom, že nakoľko sa jedná o tzv. konsolidačnú pôžičku slúžiacu na pokrytie predchádzajúcich záväzkov žalovanej voči žalobcovi, žalobca mal vedomosť o platobnej schopnosti žalovanej. O schopnosti žalovanej plniť svoj dlh svedčia podľa jeho názoru aj jej riadne predpísané úhrady v dohodnutej výške po uzatvorení úverovej zmluvy.

43. V súvislosti s tým súd uvádza, že z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva iba jedna skutočnosť a to, že účelom poskytnutia pôžičky je splatenie tam špecifikovaných záväzkov žalovanej voči konkrétne uvedeným spoločnostiam. Z predmetnej zmluvy nevyplývajú žiadne skutočnosti svedčiace o tom, že zo strany právneho predchodcu bola skúmaná schopnosť žalovanej splácať poskytnutý úver. Z výsluchu samotnej žalovanej navyše vyplýva, že keď uzatvárala predmetnú zmluvu, pýtali od nej len potvrdenie o rodičovskom príspevku, pričom v tom čase poberala 200 eur rodičovský príspevok. Žiadne iné údaje od nej právny predchodca nepožadoval (napr. o jej výdavkoch). V konaní teda nebolo zo strany žalobcu preukázané zisťovanie akýchkoľvek údajov o výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo nahliadnutie do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Navyše poukazuje súd na tú skutočnosť, že účelom použitia pôžičky malo byť uhradenie 5 záväzkov voči spoločnosti Slovenská požíčovňa a Quatro, teda splatenie predchádzajúcich úverov, pričom išlo o úvery, ktoré boli čerpané v roku 2014. Žalovaná sa teda preukázateľne dostala do úverového reťazca, keď nasledujúcim úverom uhrádzala tie predchádzajúce, o čom mal žalobca nepochybne vedomosť. Výsledkom je poskytnutie úveru osobe, ktorá zaplatila iba 3 splátky z celkového počtu 120 splátok a s ktorou sa žalobca pokúsil ukončiť zmluvný vzťah vyhlásením predčasnej splatnosti úveru, ktorý mal trvať do roku 2024. Pokiaľ právny predchodca žalobcu nepovažoval uvedené skutočnosti za relevantné pre posúdenie jej bonity, nemožno jeho konania hodnotiť inak ako hrubé porušenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou, ktorú mal v zmysle § 7 ZoSÚ nesporne zachovať.

44. So zreteľom na to, že žalobca ako veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, nebol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a keďže aj hrubo porušil povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ úver je navyše potrebné považovať i za bezúročný a bez poplatkov.

45. Zároveň považoval súd za nutné zaoberať sa i platnosťou časti zmluvy týkajúcej sa dohody o úroku, a to s poukazom na § 39 OZ v spojení s § 3 ods. 1 OZ. Súd posúdil primeranosť výšky dohodnutej úrokovej sadzby 24,16 % ročne v porovnaní s priemernou úrokovou sadzbou bánk pri podobných úveroch. Z internetovej stránky NBS, kde sú zverejnené priemerné úrokové sadzby bánk pri spotrebiteľských úveroch súd zistil, že v októbri 2014 pri spotrebiteľskom úvere s dobou splatnosti nad 5 rokov bola priemerná úroková sadzba 12,36 % p.a. Súd nepovažuje sa správne porovnávať cenu úveru s inými nebankovými spoločnosťami, ktoré často ich stanovujú v spoločensky nežiaducom rozsahu. Zároveň je však potrebné zohľadniť vyššiu mieru rizika nebankovej spoločnosti pri poskytovaní úveru, a preto u takéhoto subjektu sa dajú akceptovať vyššie úroky ako v bankách, ale len v primeranom navýšení. V tejto súvislosti možno poukázať na rozsudok Krajského súdu v Prešove 3Co/151/2013 zo dňa 25.9.2013, ktorý konštatoval, že pri nebankových spoločnostiach sa dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie viac ako 100 % proti priemeru bánk. Podobne aj Najvyšší súd SR v rozsudku 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.4.2012 uviedol: „Nepriemeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek“. Dlužník uzatvára zmluvu o úvere a dohodu o úrokoch prevažne z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ v takejto situácii poskytoval dlžníkovi nepriemerané úroky. V tomto smere je potrebné poukázať aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014, ktorý uviedol: „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že

pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ V tomto konkrétnom prípade úroková sadzba 24,16 % p.a. takmer o 100 % prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu poskytovanú bankami spotrebiteľom (12,36 % p.a.). Nepochybne teda ide o úrok v rozpore s dobrými mravmi, a preto súd vyhodnotil dohodu o úroku ako absolútne neplatnú s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

46. So zreteľom na uvedené žalobca má nárok len na zaplatenie dohodnutých splátok, pričom išlo celkovo o 120 splátok, posledná sa stane splatnou 20.10.2024. Vzhľadom na to, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatku, bolo nutné na jednotlivé splátky rozvrhnúť len istinu pôžičky, t.j. sumu 4.644,58 eur, a tak jedna splátka predstavuje sumu 38,70 eur (4.644,58 eur/120 splátok). Žalovaná do podania žaloby uhradila sumu 294,78 eura, t.j. 7 splátok po 38,70 eura a z 8. splátky uhradila 23,88 eura (od 20.11.2014 do 20.07.2015). Žalobcovi teda možno priznať len doposiaľ nezaplatené splatné splátky, to znamená, že ku dňu rozhodovania súdu išlo o časť 8. splátky splatnej dňa 20.07.2015 (vo výške 14,82 eura) a ďalej mesačné splátky splatné od 20.08.2015 do 20.06.2019 v počte 47, čo predstavuje celkovo sumu 1.833,72 eura (14,82 eura + 1.818,9 eura). Súd preto priznal žalobcovi sumu 1.833,72 eura a v prevyšujúcej časti týkajúcej sa doposiaľ nezročných splátok súd žalobu ako predčasne podanú zamietol.

47. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

48. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu

49. Žalobca si v konaní uplatnil úroky z omeškania nie z jednotlivých mesačných splátok, ale z celej žalovanej istiny naraz, pričom vychádzal z nesprávneho záveru o predčasnom zosplatnení úveru (viď bod 44 rozsudku). Žalovaná sa teda dostala do omeškania so zaplatením celej prisúdenej istiny až nasledujúci deň po splatnosti poslednej z omeškaných splátok, ktorá bola splatná dňa 20.06.2019, a preto súd priznal úroky z omeškania až od 21.06.2019. K tomuto dňu zákonná výška úrokov z omeškania činila 5 % ročne, a preto súd zamietol žalobu v prevyšujúcej časti.

50. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

51. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

52. Súd zohľadnil zlú sociálnu situáciu žalovanej a preto, aby sa predišlo ohrozeniu živobytia žalovanej a jej rodiny, súd jej povolil splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku.

53. Podľa názoru súdu povolenie splátok na uhradenie prisúdenej čiastky nespôsobí žalobcovi ekonomické problémy v jeho obchodnej činnosti. Splácanie prisúdenej sumy v mesačných splátkach nezasiahne neprimerane ani do hospodárskych pomerov žalobcu ako spoločnosti, ktorá má v predmete svojej obchodnej činnosti okrem iného zaradené aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, a ktorej pohľadávky jej dlžníci splácajú bežným spôsobom v splátkach. Súd zastáva názor, že slabšia strana, ktorou žalovaná ako spotrebiteľka nesporne je, si zaslúži ochranu, keď sa objektívne ocitla v takej situácii, že by zaplatenie dlhu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia bolo pre ňu devastujúce. Žalovaná i prejavila snahu dlh splácať. Povolenie splátok je vzhľadom na sociálnu a majetkovú situáciu žalovanej (Žalovaná je nezamestnaná, spolu s manželom pracujú na aktivačných prácach a to 32 hodín mesačne.

Ich mesačný príjem je 204,60 eur. Majú tri maloleté deti. Výdavky na elektrinu predstavujú mesačne 150 eur a na vodu 20 až 30 eur mesačne. Manžel tiež spláca úver, ktorý má od spoločnosti Quatro) v súlade so zásadou spravodlivosti uvedenou v čl. 2 ods. 1 CSP.

54. Na margo návrhu žalobcu na vydanie rozsudku pre uznanie nároku súd uvádza, že v prejednávanej veci síce žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že si je vedomá svojho dlhu, avšak uvedenú okolnosť s ohľadom na samotný výsluch žalobkyne nepovažoval súd za podklad pre vyhovieť návrhu žalobcu na rozhodnutie o uplatnenom nároku rozsudkom pre uznanie. Na nariadenom pojednávaní žalovaná totiž ozrejmila, že žalobca jej ponúkol predmetný úver len na základe potvrdenia o poberaní rodičovského príspevku vo výške 200 eur mesačne bez toho, aby zisťoval jej akékoľvek výdavky a sociálne pomery. Bola v zložitej finančnej situácii, preto s poskytnutím úveru súhlasila. Uviedla, že je nezamestnaná, manžel na rodičovskej dovolenke, majú 3 deti a neuhradené pohľadávky a náklady na réžiu domu. Chce len, aby jej dlh bolo povolené uhradiť v splátkach, pretože jej finančná situácia nedovoľuje zaplatiť ho celý naraz. Ak by súd vyhovel návrhu žalobcu a rozhodol o žalobe rozsudkom na základe uznania bez toho, aby podrobil ex offo uplatnený nárok súdnej kontrole podľa § 39 Občianskeho zákonníka a § 7 ZoSÚ v spojení s § 11 ods. 2 ZoSÚ, konal by v rozpore s cieľom ochrany práv spotrebiteľa. Navyše by tak urobil za existencie vážnych pochybností o skutočnom význame prejavenej vôle žalovanej uznať uplatnený nárok. Súd nevylučuje, že zo strany žalovanej ako nedostatočne informovaného spotrebiteľa (či už vo vzťahu k hmotnoprávnemu základu uplatneného nároku, ale aj procesným právnym predpisom upravujúcim konanie pred súdom, zmyslu uznania nároku a pod.) došlo k rezignácii, či už zo strachu z toho, že bola voči nej podaná žaloba (súdu je známe z jeho činnosti, že ľudia neznajú právnych predpisov majú často až prehnaný rešpekt voči súdu a sú ochotní uznať aj nedôvodné nároky, len aby voči nim nebolo vedené súdne konanie a to najmä v prípadoch, ak proti nim stojí spoločnosť s právnym zastúpením, prípadne vlastným právnym oddelením), obavy z vyhovieť žaloby a uloženia povinnosti zaplatiť celú žalovanú sumu naraz (žalovaná požiadala o možnosť splácať dlžnú sumu v splátkach, a tak nie je vylúčené, že nárok uznala ako ústupok, aby jej bolo vyhovieť), nedostatku argumentačných dôvodov odporujúcich podanej žalobe (žalovaná sa vyjadrila k žalobe na výzvu súdu, a teda si vyjadrením len splnila uloženie povinnosti. Pokiaľ ale nedisponovala dostatočnými informáciami a dôkazmi, ktoré by spochybňovali uplatnený nárok, boli jej možnosti rozporovať uplatnený nárok obmedzené.).

55. Súd týmto nekonštatuje, že by bolo nevyhnutné pri rozhodovaní rozsudkom na základe uznania zakaždým skúmať (a dokazovať) vôľu žalovaného pri jeho uznávanom prejave, avšak považoval za potrebné na vyššie uvedené skutočnosti poukázať s ohľadom na špecifické postavenie spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch ako „slabšej zmluvnej strany“, ktoré sa nepochybné prenáša aj do sféry procesnoprávnej (postavenia spotrebiteľa v súdnom konaní). V tejto súvislosti súd poukazuje aj na bod 54 vyššie uvedeného rozsudku Banco Español, podľa ktorého cit. "vzhľadom na celkovú podobu, priebeh a osobitosti konania o platobnom rozkaze uvedené v bodoch 50 až 52 tohto rozsudku existuje nezanedbateľné riziko, že dotknutí spotrebiteľa nepodajú požadovaný odpor buď z dôvodu mimoriadne krátkej lehoty stanovenej na tento účel, alebo z dôvodu, že ich od výkonu práva na obranu môžu odradiť trovy spojené so súdnou žalobou, ktoré vzniknú v pomere k výške napadnutého dlhu, alebo z dôvodu, že nepoznajú alebo si neuvedomujú rozsah svojich práv, alebo napokon z dôvodu, že návrh na vydanie platobného rozkazu má obmedzený obsah, a teda nemajú kompletne informácie". Aj keď sa uvedený rozsudok týkal konania o platobnom rozkaze, podľa názoru súdu je možné závery o neznalosti alebo neuvedomovaní si svojich práv, ako aj nedostatku informovanosti vzťahovať aj na spotrebiteľov v štádiu konania, v ktorom sa spotrebiteľa (ako žalovaní) vyjadrujú k podanej žalobe.

56. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

57. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

58. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 2 CSP. Žalovaná bola v konaní úspešná v rozsahu 65 %, úspech žalobcu predstavoval len 35 %. Žalobca preto nemá nárok na náhradu trov konania. Pokiaľ ide o úspešnejšiu žalovanú, tá náhradu trov konania nežiadala a ani jej preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli, preto súd v súlade s čl. 17 Základných princípov

CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu a za použitia pomyselnej normy podľa čl. 4 ods. 2 Základných princípov CSP, podľa ktorej, ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, môže súd rozhodnúť priamo tak, že nárok na náhradu trov konania nepriznáva, rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.